

OVEREEN

*KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE
ATHANASIUS & WILLIBRORD*

LUISTEREN, LEREN, GROEIEN

Paul Murrays ontvankelijke
oecumene als achtergrond bij
Willibrordzondag 2024

DE 'SAMEN OP WEG-ERVARING'

Karin Bornhijm en Ramon Roks
van 'Luisterend op weg'

SAMENGEROEPEN

Kom op 24 november naar
Den Bosch voor de landelijke
oecumenische gebedsviering
op de drempel van een nieuwe
fase van het synodale proces!
Een initiatief in navolging van
Together in Rome vorig jaar.
Bid je mee?

**OP NAAR
NICEA 2025**

A portrait of Prof. Dr. Paul Murray, a man with grey hair and glasses, wearing a dark suit, white shirt, and a patterned tie. He is smiling slightly and looking towards the camera. The background is a colorful, abstract, textured pattern.

LUISTEREN, LEREN, GROEIEN

ONTVANKELIJKHEID

ALS BASISHOUDING

Luisteren, leren en groeien zijn de uitgangspunten van zowel het synodale proces dat Paus Franciscus initieerde, als van de receptieve ecumenism, een benadering van de oecumene die prof. dr. Paul Murray in 2006 introduceerde. Beide gaan uit van een ontvankelijke houding om groei in heiligheid mogelijk te maken. Als oecumenische methode sluit prof. Murrays idee aan bij wat Vaticanum II de 'uitwisseling van gaven' noemt. Hier volgt een beknopte inleiding in de ontvankelijke oecumene door prof. Murray als achtergrond bij de jaarlijkse Willibrordzondag, die als thema 'Geven is ontvangen' heeft.

Toen de katholieke kerk zich er uiteindelijk formeel bij aansloot tijdens Vaticanum II, was de moderne oecumenische beweging al goed ontwikkeld. Desalniettemin was die stap het gevolg van een belangrijke nieuwe impuls van energie, hoop en schijnbare mogelijkheden. In sommige kringen moedigde dit de hoop aan dat volledige gemeenschap binnen afzienbare tijd bereikt zou worden. Daarentegen maken we nu al tientallen jaren de teleurstelling van die hoop mee.

Het is een onbetwistbaar goed dat we ondanks onze blijvende verschillen positief met elkaar kunnen omgaan en een gezamenlijk getuigenis

kunnen afleggen. Maar dat is nog lang geen volledige verzoende gemeenschap met elkaar in en door onze diversiteit; en zolang we daar niet in slagen, blijft ons collectieve getuigenis van het evangelie van verzoening aangetast en gecompromitteerd.

Receptive ecumenism (of ontvankelijke oecumene) neemt zowel de realiteit van het huidige oecumenische moment als de blijvende noodzaak voor de christelijke kerken om juist in deze situatie passende middelen te vinden om de weg van bekering naar meer zichtbare gemeenschap te blijven bewandelen serieus. Het doel is te zoeken naar een passende oecumenische ethiek en strategie voor het leven in de tussentijd: voor een leven dat nu georiënteerd is op de belofte en de roeping om één te worden in het trinitaire leven van God.

De erkenning dat we in elk van de christelijke tradities onze eigen moeilijkheden, fouten en knelpunten hebben, dingen die gewoon niet werken, staat centraal in de ontvankelijke oecumene. Ik heb hier vaak over gesproken als een 'oecumene van de gewonde handen', verwijzend naar onze bereidheid om onze wonden aan elkaar te laten zien, wetend dat we onszelf niet kunnen genezen of redden; wetend dat we in onze nood bediend moeten worden vanuit de gave en gena-

de van een ander; en vertrouwend dat ze plaatsen van onze verlossing kunnen worden, net als in de verrezen Heer, in wiens kerkelijk lichaam deze wonden bestaan.

In het hart van de ontvankelijke oecumene staat een eenvoudig kerninzicht, dat goed uitgedrukt kan worden met een bewerkte versie van J.F. Kennedy's beroemde aforisme: "Vraag je niet af wat anderen van jou moeten leren, maar vraag liever wat jij zou moeten leren van anderen."

We kunnen hier zeven sleutelprincipes voor ontvankelijke oecumene te formuleren:

1. De trinitaire gemeenschap van Liefde als oorsprong, stimulerende context en doel van de oecumene

Vanuit de christelijke overtuiging dat alles wat bestaat alleen bestaat omdat het is voortgebracht door, vastgehouden in en gericht op de trinitaire gemeenschap van God als bron, onderhouder en voltooiing, wordt oecumene begrepen als een door de Geest gedreven vereiste van het evangelie en niet slechts als een menselijke inspanning van enkel functionele aard.

ONZE WONDEN LATEN ZIEN...

2. De identiteit van de christelijke traditie als één van 'dynamische integriteit'

Ontvankelijke oecumene gaat ervan uit dat de authentieke, door de Geest geleide vitaliteit van het christelijk leven en de christelijke traditie niet bestaat in een standvastige identieke herhaling, maar in de bereidheid om te vragen welke nieuwe vormen en uitvoeringen geschikt zijn voor de specifieke uitdagingen en mogelijkheden van onze tijd en context.

3. Oecumene van de gewonde handen

Omdat we erkennen dat onze tradities zowel beperkt als levengevend zijn, zowel gewond als genadevol, moedigt de ontvankelijke oecumene ons aan om onze wonden te laten zien in plaats van ze te verbergen en om anderen te vragen ons te dienen in onze nood vanuit hun specifieke gaven.

4. Aandacht voor de waarheid van de ander

Voor de ontvankelijke oecumene moet de oproep tot bekering beleefd worden door aandachtige gastvrijheid voor de waarheid van de ander in specifieke omstandigheden.

5. Een mogelijk unilaterale in plaats van een noodzakelijke wederkerigheid

De receptieve oecumene verwerpt elke vooronderstelling van wederkerigheid - 'wij bewegen als jullie bewegen' - en omarmt, indien nodig, een eenzijdige bereidheid om de weg van kerkelijke bekering te gaan omwille van de grotere bloei van de eigen traditie.

6. Een zaak van het 'hart' getoetst door het 'hoofd'

Ontvankelijke oecumene is een kwestie van aangetrokken worden door iets van de genadevolle schoonheid van een andere traditie omdat dit appelleert aan een ervaren gemis in de eigen traditie... zulke zaken van het hart moeten zorgvuldig getoetst worden door het 'hoofd' van kritisch theologisch onderzoek.

7. Niet 'bij gebrek aan beter,' maar een manier om nieuwe wegen te openen

Receptieve oecumene is niet slechts een aanpassing aan moeilijke omstandigheden, maar een krachtige strategie van vooruitgang met het vermogen om op de middellange tot lange termijn nieuwe wegen te openen voorbij de huidige blokkades.

Nu is er natuurlijk al heel veel relevante latente wijsheid in de katholieke traditie - bijvoorbeeld in religieuze ordes, in basissamenlevingen en in vrouwengroepen - maar er is ook heel veel in de andere christelijke tradities, die soms hebben behouden wat het katholicisme is kwijtgeraakt. Het zou dwaasheid zijn om deze rijkdom niet in ogenschouw te nemen. Ontvankelijk oecumenisch leren kan cruciaal licht werpen op het pad en inspiratie bieden voor de route. Laten we, aangetrokken en bewogen door de ene Geest, samen verder gaan op deze weg met hoopvolle harten en aandachtige, waarnemende en scherpzinnige geesten.

Tekst: *Deel van de lezing door prof. dr. Paul Murray, hoogleraar systematische te Durham (Verenigd Koninkrijk), gehouden op 26 oktober 2023 in samenwerking met Tilburg School of Catholic Theology. De volledige lezing zal worden gepubliceerd in Perspectief.*

DE 'SAMEN OP WEG-ERVARING'

INTERVIEW MET KARIN BORNHIJM EN RAMON ROKS
VAN 'LUISTEREND OP WEG'

Ze organiseren met kunde en enthousiasme activiteiten om het synodale proces in Nederland te promoten namens de Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR), het Netwerk Katholieke Vrouwen (NKV) en het Bisdom van 's-Hertogenbosch. Projectleider Karin Bornhijm blijft daarbij graag wat op de achtergrond, want het is de impact van het project *Luisterend op weg* die telt. Ramon Roks assisteert met de communicatie. Nu het projectteam samen met onze vereniging een landelijke oecumenische gebedsviering organiseert vragen we graag aan deze gedreven mensen wat hen beweegt.

Wat drijft je om je in te zetten voor het synodale proces?

KARIN: Allereerst ben ik door het bisdom gevraagd of ik coördinator wilde zijn voor 'Luisterend op weg'. Ik was al redelijk bekend geraakt met het bisdom van 's-Hertogenbosch. Dat ik daarnaast ook vrouw en lekendominicaan ben maakte me, denk ik, tot de ideale kandidaat voor de drie samenwerkende organisaties. Dus ik werd geroepen en heb van harte "ja" gezegd! De oproep die klinkt vanuit de synode over synodaliteit aan iedere gelovige om - naar ieders talent en charisma - verantwoordelijkheid te nemen, vindt bij mij vruchtbare grond. Daarnaast gaat de kerk me aan het hart. In alle worsteling van de krimpende kerk vergeten we soms dat er een vreugdevolle, bevrij-

dende boodschap te verkondigen is! Ik wil nog heel graag kijken wat wél kan in plaats van wat niet kan. Daarin de uitdaging zoeken en aangaan - waarbij ook wel eens buiten de lijntjes gekleurd mag worden. Het synodale proces helpt me daarbij en hopelijk kan ik op mijn beurt anderen helpen. Dat we binnen de Dominicaanse Orde een synodale cultuur hebben, is voor mij dragende grond.

RAMON: In de periode dat ik pastoraal werkzaam was in een katholieke parochie bemerkte ik dat heel veel mensen in de kerk zich maar weinig gezien of gehoord weten. Sommige mensen geven zelfs aan dat ze het niet geloven dat de 'hoge heren' naar hen zouden willen luisteren. Soms zit er ook pijn en teleurstelling. Ikzelf geloof in onze kerk, ook al herken ik een deel van de pijn, ik geloof in onze kerk en in een volk van God dat samen luisterend onderweg is en zal gaan. Voor mij is dat hoopvolle geloof de grootste reden mij in te zetten voor het synodale proces van onze kerk. Heel langzaam zie ik dat er steeds meer katholieken zijn die zich enigszins bevrijd voelen. Zij die een hoop al opgegeven hadden of in een angstcultuur verstikt zaten durven te zeggen hoe ze zaken beleven. Een gesprek dat in alle openheid gevoerd kan worden is niet overal een traditie in onze kerk, die cultuurverandering van vrijheid van spreken zie ik ondanks dat het langzaam gaat wel degelijk doorsijpelen in onze kerk.

Heb je het idee dat jouw generatie betrokken is bij dit proces?

KARIN: De generatiegenoten binnen de kerk die ik spreek kijken soms met verbazing dat een synode over synodaliteit nodig is. Ze zijn gewend aan de democratische structuren in Nederland, aan de vaak horizontale hiërarchische cultuur in arbeidsorganisaties en aan de gelijkwaardige participatie van vrouwen. Dat de kerk op weg is om te leren een synodale kerk te worden, werkt bevreedend. Tegelijkertijd is synodaliteit iets heel anders dan democratie. Het is een liefdevolle manier van luisteren naar elkaar, naar openstaan voor wat niet op voorhand gegeven is, maar wat in de (stille) ontvankelijkheid ons door God gegeven wordt. En zeker als het moeilijk wordt, kan een synodaal gesprek met elkaar heel goed helpen! Ik zou dus willen dat mijn generatie - binnen én buiten de kerk - meer bij het synodale proces betrokken zou worden. De kerk heeft naar mijn mening onze gepolariseerde samenleving ook iets te brengen!

RAMON: Ja en nee, en dat heeft denk ik te maken met de bijzondere situatie waarin wij ons in Nederland en Noordwest-Europa bevinden. De meeste jongeren hebben geen kerkelijke binding, sommigen zijn bekeerlingen en maar een klein deel is langdurig kerkelijk gesocialiseerd en gevormd. Bij die laatste groep zie ik het meest concreet dat dit proces hen aangaat, ondanks dat voor een deel van hen een proces als dit gevoelsmatig te laat komt. Voor de jongeren zonder kerkelijke achtergrond zijn kerk en samenleving nogal ver uit elkaar gedreven. Het proces dat wij nu in de kerk doormaken is voor hen weinig vernieuwend, terwijl het kerkelijk een hele stap is. In die zin merk ik dat veel jongeren om die reden het belang of het gewicht van dit proces minder snel zien. Desondanks ervaar ik ten diepste dat de thema's van dit proces wel degelijk ook thema's zijn die jongeren bezighouden en jongeren aangaan. Verbinding en samen op weg gaan in tijden van polarisatie lijken immers actueler dan ooit. De vraag is denk ik vooral of we als kerk voldoende inzien dat we moeite moeten doen om deze thema's op een aansluitende missionaire manier bij jongeren onder de aandacht te brengen. En zo ook dienstbaar te zijn aan de samenleving en wereld van vandaag.

Je was mee naar Rome, om bij de start van de synode te zijn en met leeftijdgenoten uit andere kerken te bidden voor dit proces. Hoe was dat voor jou?

RAMON: Op verschillende momenten heeft de reis naar Rome en het oecumenisch gebed mij bijzonder geraakt. Het letterlijk samen op weg zijn met een groep christelijke leeftijdsgenoten, pastores, theologen, andere gelovigen was een bijzondere ervaring van eenheid in verscheidenheid. Door de lange busreis kwamen met elkaar in gesprek en is er een bijzondere band ontstaan. Ook het beeld van allerlei kerkelijk leiders bij elkaar met de paus in hun midden was zo'n bijzonder moment waarop in mijn ogen een glimp zichtbaar werd van hoe kerk hoort te zijn. Dit soort ervaringen zijn in mijn ogen de moeite waard. Ik gun iedereen de ervaring van het samen op weg zijn, het echt luisteren en het je laten raken door de ander. Voor mij is dat een reden me voor de synode en voor 'Luisterend op weg' in te zetten.

Hoe dient dit proces volgens jou de eenheid van christenen?

KARIN: Helaas hebben we andere christenen minder kunnen betrekken bij de activiteiten dan we zouden willen. Dit komt mijns inziens vooral omdat het synodaal proces in Nederland vrij 'low profile' verloopt. Daar waar in parochies een levendige oecumene is, merken we wel dat samen wordt opgetrokken wanneer de synode aan de orde is. Bij het allereerste Synodecafé was Thelma Schoon van de Oud-Katholieke Kerk te gast om te vertellen waarom ze met jullie mee ging naar

Rome. Dat vond ik heel inspirerend! Sowieso was Together heel bijzonder en we zijn blij dat het ons gelukt is om op hetzelfde moment ook op verschillende plekken in Nederland mee te vieren. En dat we na de tweede synodevergadering op 24 november met elkaar als christenen de synode in Den Bosch kunnen vieren, vind ik écht geweldig! We voelen ons hierdoor gedragen in deze sfeer kunnen we stappen zetten en groeien in de oecumene.

RAMON: Een leuke vraag, juist omdat er binnen onze Rooms-katholieke Kerk ook enkele stemmen klinken die juist zeggen dat proces vaag is en verdeeldheid onder katholieken kan veroorzaken. Dat is echter niet mijn ervaring, ik heb persoonlijk contact met een diversiteit aan christenen en katholieken. Juist de synodale werkwijze werkt verbindend omdat het aanstuurt op luisteren zonder oordeel. Ik heb hele mooie verbindende gesprekken gehad met mensen die toch heel ver van mij af leken te staan. Als het aankomt op de eenheid van de christenen zou het gesprek in de Geest ook voor meer toenadering kunnen zorgen van diverse kerken en kerkgenootschappen. Wellicht kunnen we als Rooms-katholieke kerk ook wel wat leren van christenen met een andere traditie omtrent synodaliteit.

KARIN: Mijn wens voor het oecumenisch gebed is dat de gehele christelijke kerk in de volle breedte in de viering aanwezig kan zijn en dat de viering op 24 november ons kracht en inspiratie geeft om het synodale proces in de lokale geloofsgemeenschappen in Nederland in verbondenheid voort te zetten!

Tekst: interview door dr. Fokke Wouda. Zie voor de genoemde oecumenische viering pagina 8.

OP NAAR NICEA 2025

Nicea in drie zinnen...

Het Concilie van Nicea is het eerste oecumenisch concilie, waarbij bisschoppen vanuit de hele bewoonde wereld (oikomène) bijeengeroepen werden. Zij verwoordden antwoorden op de grote christologische vragen van die tijd, stelden een paasdatum vast voor de hele kerk en legden het fundament voor een universele geloofsbeleidens. Daarmee creëerden ze ook de blauwdruk voor de vormgeving van één van de belangrijkste uitingsvormen van de eenheid van de kerk in navolging van het apostelconvent in Jeruzalem: het concilie.

De herdenking van 1700 jaar Nicea zal komend jaar groots worden gevierd. Waarom is dat?

Symbolische data zijn belangrijk, zo bleek ook uit de herdenking van de Reformatie in 2017. De stappen die rond die herdenking zijn gezet zijn heel hoopvol en het is mooi dat de vrijgekomen

energie nu opnieuw een concrete focus kan krijgen. Veel oecumenische organisaties in Nederland en wereldwijd zullen er daarom aandacht aan geven. Toevallig vieren Oost en West dit jaar ook het Paasfeest op dezelfde dag en het lijkt erop dat de Katholieke Kerk en het deel van de orthodoxie dat zich oriënteert op Constantinopel de gelegenheid willen aangrijpen om permanent tot één paasdatum te komen. Sowieso is er op veel gebieden die raken aan Nicea van alles in beweging: autoriteit en synodaliteit op alle niveaus, legitieme verscheidenheid in het verwoorden van het geloof en een heroriëntatie op de missionaire dimensie van de kerk, om er enkele te noemen. Zo heeft ook deze herdenking veel potentie in zich om christenen dichter bij elkaar te brengen.

Paus Franciscus en de Oecumenisch Patriarch van Constantinopel Bartholomeüs plannen een gezamenlijke bedevaart naar Iznik, het vroegere Nicea. Wat wil dat zeggen?

Beiden verlangen naar de eenheid die in Nicea nog bekrachtigd werd, maar die later verloren ging. In de afgelopen decennia is er in rap tempo nieuwe herkenning en erkenning gegroeid, die vraagt om nieuwe stappen in het zichtbaar maken van de sterker wordende banden tussen de westerse kerk en grote delen van het oosters christendom. Een gezamenlijke bedevaart van de primaten van het oosten en het westen bevestigt hun broederlijke band en de oecumene waarvan het gebed het fundament is.

Hoe bereid de vereniging zich voor op 2025?

Het bestuur verdiepte zich het afgelopen jaar al gezamenlijk in Nicea. In september nam een delegatie deel aan de Europese academische conferentie van de Societas Oecumenica, geheel gewijd aan het onderwerp. Een themanummer van *Perspectief* is in voorbereiding en zal in 2025 verschijnen. Ook werkt de vereniging aan praktische handreikingen om in parochies en gemeenten aan de slag te gaan met de herdenking van Nicea. Daarbij ligt de focus op de betekenis van dat concilie voor ons kerkelijk leven van alledag en de mogelijkheden om door die herdenking als christenen nader tot elkaar te komen. Dit materiaal komt beschikbaar op onze website en we organiseren een studiedag voor pastores, predikanten en andere geïnteresseerden met praktische tips om ermee aan de slag te gaan. Zie daarvoor pagina 7 en onze website.

Tekst: dr. Fokke Wouda, gebruikmakend van het voorwerk dat dr. Kees van Vliet (foto) deed voor het bestuur.

WILLIBRORDZONDAG 'GEVEN IS ONTVANGEN'

Zondag 10 november 2024 is het weer Willibrordzondag. De Rooms-katholieke kerk in Nederland geeft dan extra aandacht aan de oecumene.

Vraag als lid van de vereniging die dag de microfoon om te vertellen over ons werk! En breng de bisschoppelijke collecte die ons werk mogelijk maakt extra onder de aandacht.

Aansluitend bij de Evangelielezing is het thema dit jaar 'Geven is ontvangen'. Durven wij van onze kwetsbaarheid te geven en open te staan voor de genadegaven die de ander te bieden heeft?

Vind exegetische achtergronden bij de lezingen, inspiratie voor een de preek en voorbeden voor gebruik in de liturgie op oecumene.nl/wz2024.

COLOFON

OVEREEN is het magazine van de Katholieke Vereniging voor Oecumene Athanasius en Willibrord. Leden, donateurs en parochies ontvangen het blad tweemaal per jaar in print. Het is op onze website gratis beschikbaar. ISSN: 1568-2862.

Redactie en vormgeving

Dr. Fokke Wouda
Mirella van Herp

Beeld

Katholieke Vereniging voor Oecumene, tenzij anders vermeld.

Drukwerk

www.laumemedia.nl

Contact

Emmapplein 19A
5211 VZ, 's-Hertogenbosch
073-7370026 (ma-di)
secretariaat@oecumene.nl
www.oecumene.nl

Giften

Uw gift is welkom op
NL97INGB0000801919 of
NL73INGB0001087628

LEDENVERGADERING

Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering met verantwoording van beleid en begroting door het bestuur, meespreken over toekomstplannen en de verkiezing van nieuwe bestuursleden.

Wanneer: 8 november 2024, 11:30-14:00 uur, incl. lunch

Waar: St. Jozefkerk, Oude Molenstraat 8, Oss

Info en aanmelden: oecumene.nl/alv2024

STUDIEDAG 'NICEA 2025'

Het kerkelijk leven van vandaag verrijken met de input van een concilie van 1700 jaar geleden? Jazeker! Kom naar onze studiedag op 8 november in Oss. We presenteren een toolkit om in de eigen parochie of gemeente (of natuurlijk het liefst samen!) aan de slag te gaan met de herdenking van het eerste concilie, dat zo fundamenteel is geweest voor het leven van de kerk. Ontdek de oecumenische waarde van die gebeurtenis voor de leer en het leven van de christelijke gemeenschap vandaag.

Wanneer: 8 november 2024, 14:30-17:00 uur

Waar: St. Jozefkerk, Oude Molenstraat 8, Oss

Info en aanmelden: oecumene.nl/nicea2025

STUDIEDAG

'DE BISSCHOP VAN ROME'

Paus Johannes Paulus II nodigde andere christenen in zijn beroemde encycliek over de oecumene *Ut unum Sint* (1995) verrassend uit tot het meedenken over een invulling van het pausambt die deze Petrusdienst werkelijk tot een dienst van eenheid voor de *hele* kerk maakt. De vele reacties sindsdien zijn verzameld en recent gepubliceerd. Hoe kan dit ambt hervormd worden met het oog op herstel van christelijke eenheid? Een studiedag in samenwerking met de Tilburg School of Catholic Theology.

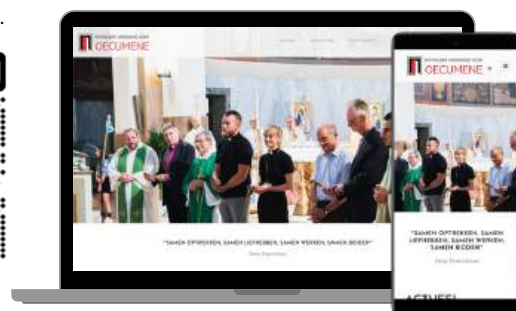
Wanneer: verwacht december 2024

Waar: Utrecht

Info en aanmelden: oecumene.nl/studiedag-de-bisschop-van-rome/

OECUMENE.NL VERNIEUWD!

Met een geheel nieuwe vormgeving en functionaliteit sluit onze nieuwe website aan bij de huidige tijd. Met dezelfde diepgang en nieuwe inspiratie! Ga naar www.oecumene.nl of scan de QR-code.

SAMEN GEROEPEN

Bid op zondag 24 november 2024 in Den Bosch mee voor de toekomst en eenheid van de kerk, op de drempel van een nieuwe fase in het synodale proces en met de steun en zichtbare betrokkenheid van de gehele christelijke gemeenschap van Nederland. Vertegenwoordigers van de verschillende kerkfamilies gaan voor in het gebed in de stijl van Taizé.

Enkele honderden mensen bezochten vorig jaar de Taizéviering in de oudkatholieke St. Gertrudiskathedraal in Utrecht. De viering maakte deel uit van de voorbereidingen voor onze reis naar Rome, waar in september het oecumenisch avondgebed 'Together: Samenkomst van Gods volk' plaatsvond. Daarmee markeerde paus Franciscus op initiatief van Taizé de eerste zitting van de synode over synodaliteit en baden gelovigen uit heel het christendom voor het proces in de Rooms-katholieke kerk. Ook veertig jonge christenen uit Nederland waren erbij!

Dit najaar kent de synode een tweede zitting. In Nederland zullen we daarna dankbaar terugkijken op het synodale proces en de synode en vooral ook vragen om de inspiratie voor de weg die voor ons ligt. Want de kerk zal haar weg met de nieuw verworven inzichten vervolgen, die mogen leiden tot hernieuwde samenwerkingen ten behoeve van het Evangelie, binnen en buiten haar eigen structuren.

Wanneer: Zondag 24 november 2024

Waar: 's-Hertogenbosch

Info en aanmelden: Bij het ter perse gaan van deze OVEREEN waren de voorbereidingen nog in volle gang! Kijk voor alle info op onze website: oecumene.nl/samengeroepen

Luisterend op weg

Konferentie van in Nederland gevestigde Religieuzen
Bisdom van 's-Hertogenbosch
Netwerk Katholieke Vrouwen

KATHOLIEKE VERENIGING VOOR
OECUMENE

